

ZTRACENÁ OVEČKA

Oslavme to společně

Nadčasový příběh, který nám vypráví o lásce, kterou nás miluje Ježíš.

Předškolní děti (3 – 6 let)

Katecheze č. 1 z cyklu „Podobenství pro předškoláky“

Podobenství o ztracené ovci (Mt 18,12-14; Lk 15,4-7)

Tuto katechezi mohou využít jak katecheté, tak i animátoři a rodiče dětí. Ježíš ve svých podobenstvích jednoduchým a srozumitelným způsobem shrnuje základní postoje toho, kdo je Božím přítelem, a ukazuje svou lásku ke všem lidem.

Kniha podobenství

Z tohoto a dalších podobenství můžeme vytvořit knížku, která bude obsahovat text evangelia nebo jeho zkrácenou (převyprávěnou) verzi, vlastní obrázky dětí, modlitby, části pracovních listů a další nápady.

Příběh

Jeden pastýř měl sto ovcí, všechny je znal jménem a každou z nich měl rád. Tak rád, že je vždy všechny po skončení pastvy, dřív než zavřel dveře do ovčince, počítal, aby si byl jistý, že mu žádná z nich nechybí.

Jednou večer si ale všiml, že mu jedna z nich – Vlnka – chybí! Byla už skoro tma; nechal všech devadesát devět ovcí v ohradě a šel hledat tu, která mu scházela. Byla ztracená – co kdyby ji chytil vlk nebo ji někdo ukradl?

Pastýř celou cestu běžel, volal, hledal ji v křoví a na skrytých místech. V jednu chvíli najednou uslyšel slabounké bečení, jako když malé děťátko už dlouho pláče. To bečení uslyšel z jedné škvíry ve skále. Vlnka se ztratila a pak spadla do trní mezi kameny.

Pastýř sestoupil dolů, sehnul se k Vlnce a vytáhl jí z trní. Celou jí prohlédl, jestli se neporanila a dal jí pusku. Pak si jí vložil na ramena a odnesl ji domů. Byl tak šťastný, že svolal své přátele a blízké a spolu s nimi to oslavil.

Text příběhu můžete přečíst nebo vyprávět tak, jak je naznačeno výše; využít můžete i [krátké video na téma tohoto podobenství](#) – animace je pouze podbarvena hudbou, takže můžete zároveň vyprávět. Příběh můžete doplnit i pracovním listem, který je přílohou tohoto materiálu, případně ho děti využijí k povídání s rodiči doma.

Strach z toho, že se ztratí!

Mnoho dětí z města nikdy nevidělo živou ovci a nevědí, kdo je to pastýř. Ukažme jim tedy fotografii nebo video, na kterých jsou vidět ovce a pastýř.

- Kdo jsou pastýř a ovce? Co dělají? Proč se Vlnka ztratila? Co jí asi řekl pastýř, když ji našel? Křičel na ni, udeřil jí nebo jí vše odpustil?

- Stalo se ti někdy, že ses ztratil? Měl jsi strach? Co dělali tví rodiče? Vyprávěj o tom!
- Tento pastýř je jako Ježíš, který nás má rád, zná nás a nikdy nás nenechává osamocené. Když jsme v nebezpečí, přichází a hledá nás, když něco zkazíme, odpouští nám, protože nás chce mít všechny blízko sebe.

Scénka

S dětmi můžeme podobenství zahrát jako scénku – pro oba hlavní protagonisty můžeme připravit i kostýmy či masky ovečky a pastýře. Zakončíme tím, že se s dětmi postavíme do kruhu a zazpíváme písničku [Ovečka kudrnatá](#). Na závěr může následovat nějaká sladkost nebo dobrota.

KRÁSNÁ OVEČKA

(hra pro větší počet dětí – např. na táboře)

Všechny děti si sednou do kruhu. Jeden hráč dělá pastýře a pozorně sleduje ostatní děti, které představují ovce. Když je všechny zkontroluje, otočí se na druhou stranu. Mezitím jedno z dětí, které se skrčí na zem, přikryjeme dekou – to bude ztracená ovečka.

Potom se „pastýř“ otočí a řekne:

*„Přišel jsem dolů z hor
Abych našel nejkrásnější,
ovečku svou nejmilejší.“*

Děti odpoví:

*„Kdo hledá,
Ten také najde...“*

Pak se pastýř dívá po ovečkách, aby zjistil, kdo mu schází. Když na to nepřijde, řekne:

*„Ovečko, ovečko,
Řekni aspoň slovíčko!“*

Dítě schované pod dekou zabečí:

„Beeeee!“

Když ani teď pastýř nezjistí, která ovečka mu schází, řekne:

*„Ovečko, dej mi aspoň trošku
uvidět tvou nožku!“*

„Ztracená ovečka“ ukáže pastýři svou nohu; pak už bude snadné poznat, kdo byl ztracená ovečka. Pokud ne, pastýř požádá o ukázání ruky („ručku“) nebo hlavy („hlavičku“ ☺)

Když pastýř svou ovečku pozná, určíme dalšího a hra se opakuje.

Zpracováno a upraveno podle: <http://www.infanziaweb.it/item/109-pecorina-bela.html>

Tvořivá práce ve skupině

Na kartonový podklad přilepíme úzké proužky ze zeleného krepového papíru (tráva) a postavu Ježíše, kterou děti vymalují. Z kartónu vystříhneme pro každé dítě jednu ovečku, kterou si děti rovněž vymalují a nalepí poblíž Ježíše. Pokud chcete, aby postavy stály, pomozte jim například papírovými proužky nebo je vytvořte jako dvojité ve tvaru obráceného písmene V. Postavy najdete v příloze materiálu.

Modlitba

Při modlitbě vyjádříme svými slovy Ježíši vděčnost za jeho lásku.

Autor: Anna Maria Ambrosini

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 1/2018 – 2019 David Žofák.

ZTRATILA SE MI JEDNA OVEČKA

1, 2, 3... 99

Pracujeme s obrázky

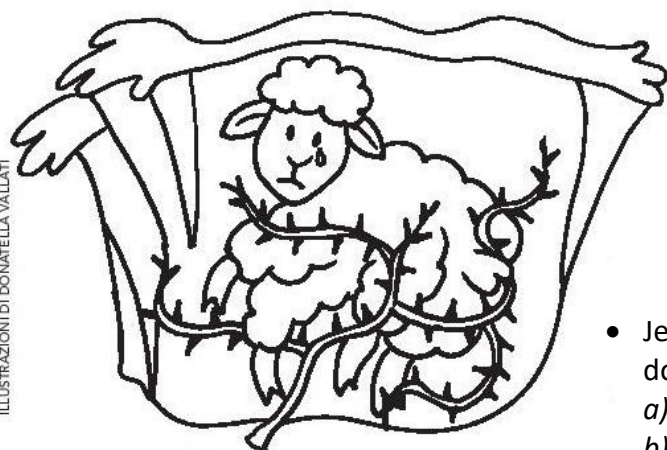
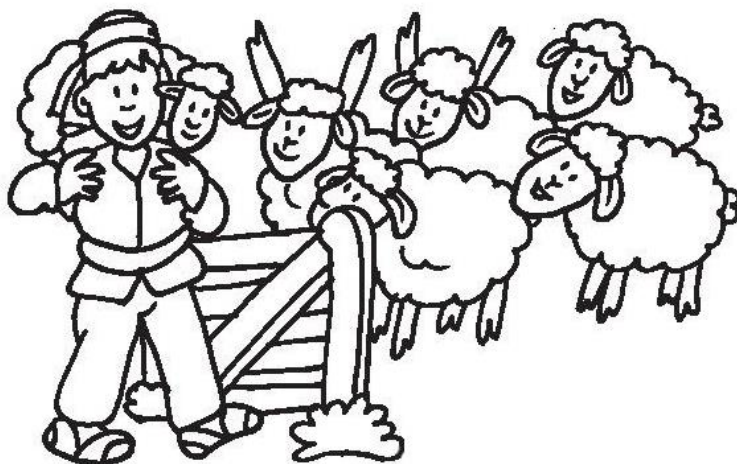
Nakopírujeme pracovní list. Děti si vystříhnou obrázky a vybarví. Pak si je zamíchají a zkouší je sestavit do správného pořadí.

- Pastýř počítá své ovečky, když vcházejí do ohrady.
 - a) Děti si vyzkouší, kolik ovcí by dokázaly spočítat.
 - b) Upozorníme na výraz pastýřovy tváře a zeptáme se, co je na něm divného (pastýř se usmívá, namísto aby byl smutný...).
 - c) Počítání zakončíme uzavřením ohrady.

Pastýř se vrátí do ovčince, je šťastný a udělá oslavu.

- a) Děti se postaví do kruhu a zazpívají píseň; společná oslava s dobrotami.
- b) Vybarvíme obrázek oslavy.
- c) Hledání toho, co na obrázek nepatří (rohy dvou ovcí).

- Jedna ovečka se vzdálí od stáda a mezi skalami spadne do trní.
 - a) Zoufale volá o pomoc (děti bečí spolu s ní...).
 - b) Vymalujeme obrázek s ovečkou v trní.

